

PEDAGÓGUS-TOVÁBBKÉPZÉS RÖVIDNADRÁGBAN, AVAGY HAZATÉRTÜNK A STAFÉTA-TÁBORBÓL

TRENCSÉNYI LÁSZLÓ

az Eötvös Loránd Tudományegyetem Pedagógiai és Pszichológiai Karának
egyetemi docense
trencsenyi.laszlo@ppk.elte.hu

11. alkalommal került sor a Magyar Pedagógiai Társaság Staféta-táborára. Ezúttal Győrben a NYME Apáczai Kara gondos házigazdasága mellett. A hagyományosan június utolsó hétvégén sorra kerülő szakmai találkozók célja, tartalma és formája a különböző pedagógus-nemzedékek és a különböző pedagógiai szakmák képviselőinek kötetlen eszmecseréje. Így volt ez Győrben is, ahol a tagozat- és hagyományalapító karizmatikus személyiség, *Kovátsné Németh Mária* méltó növendékekre és utódokra talált. A *Kövesdi Viktória* vezette „csapat” gazdag programot biztosított, lehetővé tette a legifjabbak részvételét is, s betekintést engedett egy sajátos úton járó műhely világába.

A tábor programját az MPT éves „akciója” diktálta, a „Mire való az iskola?” vitára feltett izgalmas kérdése. E kérdés megválaszolását szolgálta a bevezető játék, ahol dramatikus eszközökkel idéztük a különböző koroknak iskola iránti elvárásait, illetve a csoportok megfogalmazták – tárgyak segítségével – saját iskolaképüket. E kérdésre kereste a választ *Benedek András* professzor, az MPT elnöke „Párbeszéd a konszenzusért” című, rendszert és stratégiát kereső, igénylő előadásában, gyakorlatias választ kísérelt meg *Széles Imre*, a megyei pedagógiai intézet igazgatója.

Eredeti helyszínen, a ravazdi Erdei Iskolában és környékén ismerkedhettek az ország minden tájáról érkezett résztvevők az erdőpedagógia, a környezeti nevelés válaszaival, kihívásaival *Orbán Tibor* erdészeti-igazgató, *Kövecsesné Gősi Viktória* és *Lampert Dávid* főiskolai oktatók segítségével. A tábor lakói felkeresték a magyarországi iskola közeli bölcsőhelyét és mai fellegrát, Pannonhalmát is.

Poór Zoltán indított diskurzust a „jó pedagógusról”, majd „jó gyakorlatokkal” a város kiváló intézményei mutatkoztak be. *Csenger Lajosné* a gyakorló iskolát, *Somogyi Angéla* a nevelési tanácsadás előtt álló feladatokat, *Papp Gyöngyi* a hejőkeresztúri mintát követő, az etnikai kihívásokat megoldani vállalkozó Kossuth Lajos Általános Iskolát, *Józsa Tamás* a „pedagógiai remekművetű”, a Hild Szakközépiskolát mutatta be (ahol egyebek közt „szakmai és emberi gyakorlatnak” nevezik a diákok terepmunkáját). *Kraiciné Szokoly Mária* a tudástársadalom összefüggéseiben helyezte el és igenelte az életen át tartó tanulás életen át tartó eszméjét, *Farkas Annamária* a kisebbek, az óvodások körében gyakorolt fejlesztő módszereit mutatta be.

A program várakozással telített légkörében hárman, *Fábry Béla*, *Nahalka István*, *Trencsényi László*, akik egyben a Hálózat a Tanszabadságért, az Agóra Közoktatási Kerekasztal aktivistái is kezdeményeztek tartalmas párbeszédet – a konszenzusért – az MPT közreműködésével készült, a foglalkoztathatóságot, a méltányosságot és az alkalmazkodóképességet szolgáló közoktatási rendszer kívánatos jellemzőiről. A beszélgetés során szó esett arról, félelem, apátia vagy éppen a 2010 óta bekövetkezett változások a fő oka a pedagógustársadalom „csendjének”, szó esett a centralizálás és a demokratikus önkormányzatiság köré szerveződő két markáns társadalom- és iskolaképről, a helyállás, a romlás, a káosz, a remény és reménytelenség egymás mellett jellemezték a megszólalások főbb szólamait.

A táborozók hazatértek, a párbeszéd folytatódik. Az MPT folytatni kívánja a párbeszédet – a konszenzusért.